ХУАНА ДЕ ИБАРБУРУ
ДЪЖДОВНА НОЩ

Превод от испански: Александър Муратов, Атанас Далчев, 1968

chitanka.info

Вали… очаквай, не заспивай,
ослушай се какво говори тоя вятър,
какво — дъждовната вода, която
със дребните си пръсти чука по стъклата.

Превръща се на слух сърцето мое
да слуша своята сестра вълшебна,
която е във скута на небето спала,
която е видяла слънцето отблизо
и слиза весела и кръшна
сега на скитнишкия вятър от ръката,
подобно пътница, която
се връща от една страна омайна.

Как ще се радва изкласилата пшеница!
Как жадно над пръстта ще избуи тревата!
И колко бляскави елмази ще увиснат
на боровете в клоните зелени!

Очаквай, не заспивай. Нека двама
послушаме дъждовния неспирен ромон.
Опри между гърдите ми корави
мълчаливото си чело.
Аз ще усещам пулса на слепоочията твои,
потрепващи и марни,
като да са два живи чука,
които удрят мойта плът разгорещена.

Очаквай, не заспивай. Тая нощ
сме двамата една вселена,
откъсната от вятъра и от дъжда
на спалнята сред празнотите хладни.

Очаквай, не заспивай. Тая нощ
сме негли[1] *корена съдбовен,*

от който трябва да поникне утре
стеблото хубаво на ново племе.

---

[1] негли — може би, навярно, сякаш, вероятно — Б.р. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.